

નવકારમંત્રમાં સંપદા

‘સમરો મંત્ર ભલો નવકાર’ એ પદમાં આપણો ગાઈએ છીએ :

અડસઠ અક્ષર એના જીણો,
અડસઠ તીરથ સાર;
આઠ સંપદાથી પરમાણૂં,
અડસિદ્ધિ દાતાર;
સમરો મંત્ર ભલો નવકાર....

નવકારમંત્રની સજ્ગાયમાં શ્રી કીર્તિવિમલસૂરિએ કહ્યું છે :

સમર જીવ એક નવકાર નિજ હેજ-શું,
અવર કાંઈ આળપંપાળ દાખે;
વર્ષા અડસઠ નવકારનાં નવ પદ,
સંપદા આઠ અરિહંત ભાખે.

તેવી જ રીતે શ્રી લબ્ધિસૂરિના શિષ્ય શ્રી પદ્મવિજયે કહ્યું છે :

અડસઠ અક્ષર તીરથ સાર;
સંપદા આઠ સિદ્ધિ દાતાર;
મંગલામય સમરો નવકાર.

નવકારમંત્રના બાબ્ય સ્વરૂપનું માહાત્મ્ય દર્શાવતાં કહેવાયું છે કે એનાં
નવ પદ નવ નિધિ આપે છે, અડસઠ અક્ષર અડસઠ તીર્થની યાત્રાનું ફળ આપે
છે અને એની આઠ સંપદા આઠ સિદ્ધિ અપાવે છે.

નવકારમંત્ર અનાદિ સિદ્ધ ગણાય છે. એ ચૂલ્હિકા સહિત નવ પદનો છે.
ધંચ પરમેષ્ઠિને – અરિહંત, સિદ્ધ, આચાર્ય, ઉપાધ્યાય અને સાધુને – એ
પ્રત્યેકને – નમસ્કાર કરવારૂપ પાંચ પદ નમસ્કારનાં છે. ત્યારપછી નમસ્કારનો

મહિમા દર્શાવિનારાં ચાર પદ ચૂલ્યિકાનાં છે. આમ નમસ્કાર મહામંત્રમાં નવ પદના બધા મળીને અડસઠ અક્ષર થાય છે. એમાં એકસઠ અક્ષર લધુ છે અને સાત અક્ષર ગુરુ છે. નવકારમંત્રનું આ બાધ્ય સ્વરૂપ છે. ‘મહાનિશીથ સૂત્ર’, નમસ્કારપંજિકા, ‘પ્રવચનસારોદ્ધાર’ વગેરે શાસ્ત્રોમાં શાસ્ત્રકારોએ નવકારમંત્રના બાધ્ય સ્વરૂપમાં નવ પદ અને અડસઠ અક્ષર ઉપરાંત આઠ સંપદાનો પણ ઉલ્લેખ કર્યો છે.

આ સંપદા એટલે શું ?

સંપદા (સંપદ) સંસ્કૃત શબ્દ છે. એ માટે અર્થમાગધીમાં સંપદા શબ્દ વપરાય છે. સંપદા શબ્દના જુદા જુદા અર્થ સંસ્કૃત કોશમાં આપવામાં આવ્યા છે, જેમ કે : (૧) સંપદા એટલે સંપત્તિ, લક્ષ્મી, સમૃદ્ધિ. (૨) સંપદા એટલે ઋદ્ધિ, વૃદ્ધિ. (૩) સંપદા એટલે સિદ્ધિ. (૪) સંપદા એટલે ઈચ્છાઓ સારી રીતે પાર પડે તે. (૫) સંપદા એટલે લાભ. (૬) સંપદા એટલે પૂર્ણિતા. (૭) સંપદા એટલે સુશોભન. (૮) સંપદા એટલે અર્થનું વિશ્વામસ્થાન; સહયુક્ત પદાર્થ (પદ + અર્થ) યોજના. (૯) સંપદા એટલે શુલ્ભ અને ઉજ્જીવલ ભવિષ્ય. (૧૦) સંપદા એટલે વિકાસ અથવા પ્રગતિ. (૧૧) સંપદા એટલે સમ્યક્ રીતિ. (૧૨) સંપદા એટલે મોતીનો હાર.

આમ ‘સંપદા’ શબ્દ વિવિધ અર્થમાં પ્રયોગાય છે. પરંતુ નવકારમંત્રનો મહિમા દર્શાવવા માટે ‘સંપદા’ શબ્દ અર્થના વિશ્વામસ્થાનને માટે પ્રયોગયેલો છે એમ શાસ્ત્રકારો જણાવે છે. અદભૂત, ‘સંપદા’ શબ્દ નવકારમંત્રની આરાધનાથી પ્રાપ્ત થતી સિદ્ધિના અર્થમાં ઘટાવી શકાય છે, એમ પણ સાથે સાથે કહેવાયું છે.

સંપદાની વ્યાખ્યા આ પ્રમાણે આપવામાં આવે છે :

સાઙ્ગત્યેન પદતે – પરિચ્છિદ્યતેઽર્થો યાભિરિતિ સંપદः ।

અર્થાત् જેનાથી સુસંગત રીતે અર્થ જુદે પાડી શકાય તે ‘સંપદા’. એટલે સંપદાનો અર્થ થાય છે – કોઈ નિશ્ચિત અર્થ દર્શાવવા માટે પાસે પાસે યોગ્ય રીતે ગોઈવાયેલા શબ્દોનો સમૂહ. સંપદા એટલે એક અર્થ પૂરો થતાં આવતું વિશ્વામસ્થાન.

સંપદા એટલે માત્ર શબ્દનું વિરામસ્થાન એવો અર્થ નથી ઘટાવાતો. લાંબું વાક્ય હોય તો તે ઉચ્ચારતાં માણસને શાસ લેવા (pause) માટે વચ્ચે થોભવું

પડે છે. એમાં પોતપોતાની ઉચ્ચારણશક્તિ અનુસાર માણસ ગમે ત્યાં થોભી શકે છે. સામાન્ય માણસો માટે વાક્યમાં અલ્ફિવિરામ કે અર્ધવિરામનાં ચિહ્નનો આવે છે. પરંતુ કંઠને વિશ્રાબ આપવા માટે અનુકૂળતા અનુસાર ગમે ત્યાં રોકાવું તેનું નામ સંપદા નથી એમ શાસ્ત્રકારો કહે છે. નાનામોટા કોઈ પણ વાક્યમાં અર્થનું એક એકમ (unit) પૂરું થતું હોય ત્યારે જે વિશ્રામસ્થાન આવે એનું નામ સંપદા એવો વિશિષ્ટ અર્થ એ શબ્દનો ઘટાવવામાં આવે છે.

કવિતામાં, મંત્રમાં કે એવા પ્રકારની લાઘવયુક્ત રચનાઓમાં અર્થ અને લયની દસ્તિએ યતિ અથવા વિરામસ્થાન અથવા વિશ્રામસ્થાન આવે છે. કવિતા કે મંત્રનું પઠન સામાન્ય વાતચીત કરતાં વિશેષ છટા અને ગૌરવવાળું હોવાથી તેમાં યોગ્ય સ્થળે વિશ્રામસ્થાનની આવશ્યકતા રહે છે. એટલા માટે એના રચયિતાઓ રચના કરતી વખતે આ દસ્તિને પણ ખાસ લક્ષ્યમાં રાખે છે. પરંતુ સામાન્ય મંત્રો કરતાં અનાદિ સિદ્ધ નવકારમંત્રની તો વાત જ અનોભી છે.

નવકારમંત્ર એ મંત્રના સ્વરૂપની રચના હોવાથી તેમાં સ્વર-વ્યંજનની યોજના સહિત યોગ્ય વિશ્રામસ્થાનની અપેક્ષા રહે છે. આ વિશ્રામસ્થાન ગમે ત્યારે ગમે ત્યાં હોતું નથી. શબ્દ અને અર્થની દસ્તિએ યોગ્ય સ્થળે જ જો તે આવે તો જ તેનું મહત્વ રહે છે. એમ ન થાય તો તેના પઠનમાં અનિયમિતતા, કર્કશતા, સંક્રિષ્ટિતા, લયરાદિતતા, અને અર્થની સંદિગ્ધતા ઊભી થવાનો સંભવ રહેછે. સંસ્કૃત-પ્રાકૃત ભાષામાં સ્વરભારનું પણ ધણું મહત્વ પ્રાચીન સમયથી સ્વીકારાયેલું છે. એકના એક શબ્દમાં કે વાક્યમાં જ્યાં સ્વરભાર આવવો જોઈએ તેને બદલે બીજે સ્થળે જો સ્વરભાર આવે તો અર્થનો અનર્થ થઈ ગયાનાં ઉદાહરણો પ્રાચીન સાહિત્યમાં ટાંકવામાં આવે છે. એટલા માટે જ વેદની ઝાચાઓના પઠનમાં આરોહ-અવરોહનું પણ એટલું જ મહત્વ રહેલું છે. કેટલાક મંત્રોમાં ઉચ્ચારણની શુદ્ધિ ઉપર ઘણો જ ભાર મૂકવામાં આવે છે. જો ઉચ્ચારણની શુદ્ધિ ન જળવાય તો મંત્ર પાછો પડે છે અને તેનું અશુદ્ધ ઉચ્ચારણ કરનારને તે હાનિ પહોંચાડે છે એમ મંત્રવિદો માને છે. એટલે એમાં સંપદાનું – વિશ્રામસ્થાનનું વર્ગીકરણ ગંભીરતાપૂર્વક વિચારાયું છે.

નવકારમંત્રમાં પદની જ ગણના કરવામાં આવે છે તે વ્યાકરણ અનુસાર નથી. વ્યાકરણ અનુસાર વિભક્ત્યન્તં પદમ् એટલે કે જેને છેડે વિભક્તિ છે તે પદ કહેવાય. એનો સાદો અર્થ કરવો હોય તો કહેવાય કે વાક્યમાં વપરાયેલો શબ્દ તે પદ કહેવાય. શબ્દકોશમાં આપેલો શબ્દ તે શબ્દ જો

વाक्यमां वपरायो होय तो ते पद बने છે. ‘પिता’ શब्द શब्दકोशमां હोय तो ते શब्द છે અને ‘પिता આવ्या’ એમ વાક्यમાં વપરायો હોય તો તે પદ ગણાય છે. એટલે વ્યાકરણના નિયમ પ્રમાણે તો નવકારમંત્રના પ્રત્યેક શબ્દ પદ ગણી શકાય. એ રીતે નવકારમંત્રમાં વ્યાકરણની દૃષ્ટિએ વીસ પદ આવે છે. પરંતુ નવકારમંત્રમાં આવાં બે કે ત્રણ પદના સમૂહનું અર્થની દૃષ્ટિએ એક જ પદ ગણવામાં આવ્યું છે. ‘નમો અરિધિતાણં’માં વ્યાકરણની દૃષ્ટિએ બે પદ છે, પણ અર્થની દૃષ્ટિએ તે એક જ પદ છે. નવકારમંત્રમાં એવાં નવ પદ છે. પાંચ પરમેણિને નમસ્કાર કરવારૂપ પ્રત્યેક પદને અંતે અર્થની દૃષ્ટિએ વિશ્રામસ્થાન આવે છે. એટલે નવકારમંત્રનાં પહેલાં પાંચ પદમાં પાંચ સંપદા આવી જાય છે એ તો સ્પષ્ટ છે.

હવે બાકીનાં ચાર પદમાં ત્રણ સંપદા શાસ્ત્રકારો કેવી રીતે બતાવે છે તે જોઈએ. છણું પદ છે ‘એસો પંચ નમુક્કારો’ અને સાતમું પદ છે ‘સવ્ય પાવઘણાસણો’ – આ બે પદના મળીને સોણ અક્ષર થાય છે. આ બે પદમાં બીજું બે સંપદાઓ રહેલી છે, એટલે કે છણા અને સાતમા પદમાં છણી અને સાતમી સંપદા રહેલી છે. આઠમું પદ છે ‘મંગલાણં ચ સવ્યેસિ’ અને નવમું પદ છે ‘પદમભુ હવઈ મંગલમ્’ – આ બે પદના મળીને સતત અક્ષર થાય છે. પરંતુ આ બે પદમાં કક્ત એક સંપદા રહેલી છે એમ બતાવવામાં આવે છે. ‘ચैત્યવંદન ભાષ્ય’, ‘પ્રવચન સારોદ્ધાર’ વગેરે ગ્રંથોમાં આઠમી સંપદા ઉપર પ્રમાણે સતત અક્ષરની બતાવવામાં આવી છે.

‘પ્રવચનસારોદ્ધાર ભાં લખ્યું છે :

પંચપરમેણિમંત્રે પણ પણ સત સંપયા કમસો ।

પંજતસત્તરસક્વરપ્રમાણા અદૃમી ભળિયા ॥

(પંચપરમેણિમંત્રે પદે પદે સત સંપદઃ કમશો ।

પર્યન્તસત્તતદશાડક્ષરપ્રમાણા અદૃમી ભળિતા ॥)

[પંચ પરમેણિ મંત્રમાં બધાં મળીને નવ પદ છે તેમાં કમશઃ પ્રથમ સાત પદની સાત સંપદા છે. સતત અક્ષરનાં છેલ્લાં બે પદની આઠમી એક સંપદા છે.]

‘ચैત્યવંદન ભાષ્ય ભાં લખ્યું છે કે –

પનન્દ્રસન્દ્રઠિ નવપથ, નવકારે અદૃ સંપયા તત્થ ।

સગસંપય પયતુલ્લા, સતરવર અટ્ઠમી દુષ્યા ॥ ૩૦ ॥

[નવકારમંત્રમાં વર્ષા (અક્ષર) અડસઠ છે, પદ નવ છે અને સંપદા આઠ છે. તેમાં સાત સંપદા સાત પદ પ્રમાણે જાણવી અને આઠમી સંપદા સતત અક્ષરવાળી બે પદની જાણવી.]

‘ચૈત્યવંદન ભાગ્ય’માં એના કર્તા શ્રી દેવેન્દ્રસ્થુરિએ ચૈત્ય-વંદનનાં સૂત્રોમાં બધી મળીને સત્તાનું સંપદાઓ રહેલી છે તેમ જણાવ્યું છે. તેમાં બધ્યું છે :

અઠઠડુનવઠ્ઠ ય અઠઠબીસ સોલસ ય વીસ વીસામા ।

કમસો મંગલ ઇરિયા સક્કથયાઈસુ સગનતુર્ડ ॥ ૨૯ ॥

ચૈત્યવંદનનાં સૂત્રોમાં નવકારમંત્રની ૮, હરિયાવહીની ૮, શક્ષત્વ- (નમુન્યાં)ની ૮, ચૈત્યસત્તવ (અરિહંત ચેદઆણાં)ની ૮, લોગસ્સની ૨૮, શ્રુતસત્તવ (પુકખરવરદી)ની ૧૫ અને સિદ્ધસત્તવ (સિદ્ધાણાં બુદ્ધાણાં)ની ૨૦ – આ પ્રમાણે બધી મળીને ૮૭ સંપદા થાય છે.

એમાં જણાવ્યું છે તે પ્રમાણે સંપદા એટલે મહાન પદની ગણતરી અથવા વિસામાની ગણતરી.

સંપદાનું પ્રયોજન તે તે સ્થાને વિશ્રાંત કરવાને માટે છે. જે ગાથામાં ચાર ચરણ હોય તો તેમાં ગ્રત્યેક ચરણને પદ ગણીને તે ગાથાની ચાર સંપદા સામાન્ય રીતે ગણવામાં આવે છે. નવકારમંત્રમાં ચૂલ્લિકાની ગાથામાં ચાર પદ હોવા છતાં એની સંપદા ત્રણ જ ગણવામાં આવી છે. એટલે કે નવકારમંત્રમાં કુલ પદ નવ છે અને એની સંપદા આઠ બતાવવામાં આવી છે. આ આઠ સંપદાનો નિર્દેશ પ્રાચીન સમયથી થતો આવે છે. જિનેશ્વર ભગવાને એ પ્રમાણે આઠ સંપદા ભાખેલી છે એમ પણ કહેવાય છે. એટલે સંપદાની સંખ્યા વિશે મતમતાંતર નથી. બધા જ શાસ્ત્રકારો આઠની સંખ્યાનું સમર્થન કરે છે.

નવકારમંત્રની પાંચ પદની પાંચ સંપદાઓ વિશે કોઈ વિભિન્ન મત નથી. વળી ચૂલ્લિકાનાં ચાર પદની કુલ ત્રણ સંપદાઓની સંખ્યા વિશે પણ વિભિન્ન મત નથી. પરંતુ ચાર પદમાં ત્રણ સંપદા કેવી રીતે ગણવી તે વિશે બે જુદા જુદા મત છે. તેમાં મુખ્ય મત ઉપર પ્રમાણે જ છે. પરંતુ ‘ચૈત્યવંદન ભાગ્ય’, ‘પ્રવચનસારોદ્ધાર’ વગેરેમાં જણાવ્યું છે કે કેટલાક આચાર્યોની માન્યતા પ્રમાણે કહી સંપદા ૨ પદની (૧૬ અક્ષરના) ‘અસો પંચ નમુક્કારો સવ્ય પાવખ્યાસઙ્ગો’ની, સાતમી સંપદા ‘મંગલાણાં ચ સવ્યેસિ’ એ આઠમા પદના

આઠ અક્ષરનો અને આઠમી સંપદા ‘પદમં હવદ મંગળં’ એ નવ અક્ષરની છે. તેમો કહે છે : ‘નવખ્બદુંમિ દુપય છફી’ (એટલે કે છફી સંપદા બે પદની સમજવી અને આઠમી સંપદા ‘પદમં હવદ મંગળં’ એ નવ અક્ષરની સમજવી.)

નવકારમંત્રમાં નવ પદ છે એટલે એમાં તેટલી સંખ્યાની જ સંપદા હોવી જોઈએ એવું અનિવાર્ય નથી. પદ અને સંપદાની ગણતરીમાં માત્ર નવકારમંત્રમાં જ આવો ફરક જોવા મળે છે એવું નથી. ‘ધરિયાવહી સૂત્ર’માં કુલ ઉર પદ છે, પણ તેની સંપદા ફક્ત આઠ જ ગણવામાં આવી છે. એવી જ રીતે ‘શક્તસ્તપ’ (નમુત્યુણ)માં ઉર પદ છે અને સંપદા ઈ બતાવવામાં આવી છે. તથા ‘અર્ચિહેત ચેદભાણ’ સૂત્રમાં તો પદ ઈ જેટલાં છે અને એની સંપદા ફક્ત આઠ જ બતાવવામાં આવી છે. આમ આ બધાં સૂત્રોમાં પદની સંખ્યાના પ્રમાણમાં સંપદાઓ ઓછી બતાવવામાં આવી છે. બીજી બાજુ ‘લોગસ્સ સૂત્ર’માં રૂ પદ છે, અને રૂ સંપદા બતાવવામાં આવી છે. ‘પુષ્પરવરદી સૂત્ર’માં ૧૬ પદ છે અને ૧૬ સંપદા બતાવવામાં આવી છે, તથા ‘સિદ્ધાણ બુદ્ધાણ સૂત્ર’માં ૨૦ પદ છે અને તેની સંપદા પણ ૨૦ બતાવવામાં આવી છે. આમ સંપદાની સંખ્યા પદ કરતાં ઓછી હોઈ શકે છે અથવા વધુમાં વધુ પદની સંખ્યા જેટલી હોઈ શકે છે. પદ કરતાં સંપદા વધુ હોય એવું બની શકે નહિ.

સંપદાની ગણતરીમાં આમ ફરક શા માટે હશે તેની કોઈ વિશેષ સ્પષ્ટતા ‘ચૈત્યવંદન ભાષ્ય’, ‘પ્રવચનસારોદ્ધાર’ વગેરે ગ્રંથોમાં કરવામાં આવી નથી, પરંતુ જ રીતે એની સંપદાઓ બતાવવામાં આવી છે તે રીતે તેની પાછળ કોઈ વિશિષ્ટ પ્રયોજન રહ્યું હશે તેમ માની શકાય. શાસ્ત્રકારોએ સંપદાને અર્થના વિશ્રામસ્થાન તરીકે ઓળખાવી છે અને તે વિશ્રામસ્થાને વિશ્રામ લેવાઈ જાય છે એમ કહેવા કરતાં વિશ્રામ અવશ્ય લેવો જોઈએ એવો આદેશ કરેલો છે. એ ઉપરથી પણ એમ ભાસે છે કે સંપદાઓની ગણતરી પાછળ કોઈ વિશિષ્ટ ઉદેશ રહેલો હોવો જોઈએ. મંત્રો કે સૂત્રોનો ઉચ્ચાર વિશુદ્ધ અને ગૌરવવાળો હોવો જોઈએ. બોલનાર અને સાંભળનારના ચિત્તમાં તે પ્રસંનતા અને ઉત્સાહનો ભાવ જન્માવે એવું વ્યવહારુ પ્રયોજન તો તેમાં રહેલું હશે જ, પરંતુ તે ઉપરાંત આંતરચેતનાની અનુભૂતિ અનુસાર કોઈ વિશિષ્ટ પ્રયોજન પણ રહેલું હશે એવું આ બધા તફાવત ઉપરથી આજ છે.

સંપદામાં અક્ષર કરતાં અર્થનું મહત્વ વધારે છે. મંત્રમાં ‘નમો સિદ્ધાણ’

— એ પદમાં પાંચ અક્ષર છે. અને તેની એક સંપદા ગણવામાં આવી છે. બીજું બાજુ 'તસ્ ઉત્તરી' સૂત્રમાં 'તસ્ ઉત્તરીથી ઠામિ કાઉસગં' સુધીનાં છ પદ અને ૪૮ અક્ષરની ભાત્ર એક જ સંપદા ગણવામાં આવી છે. તેવી જ રીતે 'દરિયાવહી સૂત્ર'માં 'અભિહૃયા'થી 'તસ્સમિશ્ચામિ દુક્કડં' સુધીનાં અગિયાર પદના ૫૧ અક્ષરની પણ ભાત્ર એક જ સંપદા ગણવામાં આવી છે.

પૂર્વચાર્યાઓએ સંપદાની આ રીતે જ ગણતરી કરી છે તે ઉપરથી એમ અનુમાન કરી શકાય છે કે ભાત્ર અર્થની પૂર્ણતા અનુસાર સંપદા ગણવામાં આવે છે એટલું જ નહીં, પરિપૂર્ણ અર્થના ગૌરવ અનુસાર પણ સંપદાનો વિચાર કરવામાં આવે છે.

સંપદા એટલે અર્થનું વિશ્રામસ્થાન એમ નહિ, પણ બે પદ વચ્ચે આવતું વિશ્રામસ્થાન એવો તર્ક કરીને નવ પદની વચ્ચે આઠ વિશ્રામસ્થાન આવે છે માટે આઠ સંપદા હશે એમ કદાચ કોઈક બતાવે. 'પદમ્ભૂ હવચ્છ મંગલમ્ભૂ' એ છેલ્લું પદ ઉચ્ચારતાં મંત્ર પૂરો થાય છે, એટલે ત્યાં વિશ્રામસ્થાન ગણવાની આવશ્યકતા રહેતી નથી. પરંતુ આ તર્ક સ્વીકાર્ય નથી, કારણ કે દરિયાવહી, શક્ષત્વ, સિદ્ધસ્તવ, ચૈત્યસ્તવ વગેરે સૂત્રોમાં બે પદ વચ્ચેનાં જેટલાં વિશ્રામસ્થાનો છે એટલી સંપદા ગણવામાં આવી નથી. વળી, એ પ્રમાણે ગણીએ તો 'લોગસ્ સૂત્ર'નાં ૨૮ પદ વચ્ચે ૨૭ વિશ્રામસ્થાન ગણવાં પડશે, પરંતુ તેમાં ૨૭ નહિ પણ પદ અનુસાર ૨૮ સંપદા છે. તેવી જ રીતે 'પુષ્પરવરદી' તથા 'સિદ્ધાંશુ બુદ્ધાંશુ' માં પણ પદ પ્રમાણે સંપદા છે. એટલે સંપદાનો અર્થ બે પદ વચ્ચે આવતું વિશ્રામસ્થાન એવો નહિ ઘટાવી શકાય.

નવકારમંત્રમાં આઠ સંપદા હોવાથી એના ઉપધાન (જ્ઞાન-આરાધન માટેના તપોમય અનુષ્ઠાન)ની વિધિમાં નવકારને આઠ અધ્યયનસ્વરૂપ ગણીને, પ્રત્યેક અધ્યયન માટે એક આયંબિલ એમ કુલ આઠ આયંબિલ કરવાનું શાસ્ત્રકારોએ ફરમાવ્યું છે એ ઉપરથી પણ નિશ્ચિત થાય છે તે નવકારમંત્રમાં આઠ સંપદા છે.

નવકારમંત્રમાં પદેલાં સાત પદની પ્રત્યેકની એક એમ સાત સંપદા છે. એ પ્રમાણે સાત પદના સાત આલાપક છે, સાત અધ્યયન છે અને સાત આયંબિલ છે. આઠમાં અને નવમાં પદની મળીને એક સંપદા છે. તેનો એક આલાપક છે. તેનું એક અધ્યયન છે. અને તે માટે ઉપધાન તપની વિધિમાં એક આયંબિલ કરવાનું હોય છે.

આમ સંપદાની કુલ આઠની સંખ્યા માટે સર્વ શાસ્ત્રકારો સંમત છે.

ચૈત્યવંદન ભાષ્યમાં દરિયાવહી, શક્સત્તવ અને અરિહંત ચેઇઆણની સંપદાઓનાં પ્રત્યેકનાં બિન્ન બિન્ન નામ પણ દર્શાવવામાં આવ્યાં છે. એ નામો નીચે પ્રમાણે છે :

દરિયાવહીની સંપદાઓ અનુકૂળે આ પ્રમાણે છે : (૧) અભ્યુપગમ સંપદ, (૨) નિમિત સંપદા, (૩) ઓથ હેતુ સંપદા, (૪) છતર હેતુ સંપદા, (૫) સંગ્રહ સંપદા, (૬) જીવ સંપદ, (૭) વિરાધના સંપદા, (૮) પરિક્રમાણ સંપદા.

શક્સત્તવની સંપદાઓ અનુકૂળે આ પ્રમાણે છે : (૧) સ્તોત્ર સંપદા, (૨) ઓથ હેતુ સંપદા, (૩) વિશેષ સંપદા, (૪) ઉપયોગ સંપદા, (૫) તદેતુ સંપદા, (૬) સવિશેષોપ્યોગ સંપદા, (૭) સ્વરૂપ સંપદા, (૮) નિજસમક્લબદ સંપદા અને (૯) મોક્ષ સંપદા.

ચૈત્યસત્તવની સંપદા અનુકૂળે આ પ્રમાણે છે : (૧) અભ્યુપગમ સંપદા, (૨) નિમિત સંપદા, (૩) હેતુ સંપદા, (૪) એકવચનાન્ત સંપદા, (૫) બહુવચનાન્ત આગાર સંપદા, (૬) આગંતુક આગાર સંપદા, (૭) કાયોત્સર્વ વિધિ સંપદ અને (૮) સ્વરૂપ સંપદા.

પરંતુ નવકારમંત્રની આઠ સંપદાઓનાં જુદાં જુદાં નામ ક્યાંય જોવા મળતાં નથી. અલબત્ત, અન્ય કેટલાંક સૂત્રોની સંપદાઓનાં આપેલાં નામો ઉપરથી અનુમાન કર્યો શકાય કે નવકારમંત્રનાં પહેલાં પાંચ પદની સંપદા તે ‘સ્તોત્ર સંપદા’ હોઈ શકે, કારણ કે તેમાં અનુકૂળે પંચપરમેષ્ઠિને નમસ્કાર કરવામાં આવે છે. સ્તોત્ર સંપદાને ‘અરિહંત સ્તોત્ર સંપદા’, ‘સિદ્ધસ્તોત્ર સંપદા’ અથે પણ અનુકૂળે ઓળખાવી શકાય. બાકીની સંપદાઓમાં ‘એસો પંચ નમુક્કારો,’ ‘સભ્ય પાવપ્યણાસણે’-ની સંપદાને ‘વિશેષ હેતુ સંપદા’ કહી શકાય. અને ‘મંગલાણાં ચ સવ્યે સિ,’ ‘પઢમે હવછ મંગલમ્’-ની સંપદાને ‘સ્વરૂપ સંપદા’ અથવા ‘ફલ સંપદા’ કહી શકાય. અલબત્ત આ તો માત્ર અનુમાન છે. આ વિષયમાં જ્ઞાકારો વધુ પ્રકાશ પાડી શકે.

એક મત એવો પણ છે કે નવકારમંત્ર સંપદા એટલે વિશ્રામસ્થાન એવો અર્થ ન ધરાવતાં ‘સંપદા’ એટલે ‘સિદ્ધિ’ એવો સીધો અર્થ જ ધરાવવો જોઈએ. એ રીતે નવકારમંત્રમાં આઠ સંપદા એટલે આઠ સિદ્ધિ રહેલી છે એવો અર્થ

ઘરાવવાનો છે. [જુઓ 'શ્રી મંત્રરાજ ગુણકલ્પમહોદ્ધિ' (પ. જ્યોતિષલાલ શર્મા), છછો પરિચ્છેદ.]

સિદ્ધિ આઈ પ્રકારની બતાવવામાં આવે છે. અને મહાસિદ્ધિ પણ કહેવામાં આવે છે. એ નીચે પ્રમાણે છે :

- (૧) અણિમા – અણુ જેટલા સૂક્ષ્મ થઈ જવાની શક્તિ.
- (૨) લઘિમા – છચ્છાનુસાર હલકા અને શીંગ્રગામી થઈ જવાની શક્તિ.
- (૩) મહિમા – મહાન અને પૂજાવાને યોગ્ય થઈ જવાની શક્તિ.
- (૪) ગરિમા – છચ્છાનુસાર મોટા અને ભારે થઈ જવાની શક્તિ.
- (૫) પ્રાપ્તિ – દૂરની વસ્તુને પાસે લાવવાની શક્તિ.
- (૬) પ્રાકામ્ય – બધી જ છચ્છા અવશ્ય પાર પડે જ એવી શક્તિ.
- (૭) ઈશિત્વ – બીજા ઉપર પ્રલ્યુત્વ, સ્વામિત્વ કે સત્તા ઘરાવવાની શક્તિ.
- (૮) વશિત્વ – બીજાને વશ કરવાની શક્તિ.

(આઈ સિદ્ધિઓનાં આ નામોના ક્રમમાં કેટલાક ફેરફાર જુદ્ધ જુદ્ધ ગ્રંથોમાં જોવા મળે છે. વળી સિદ્ધિઓનાં નામોમાં અને પ્રકારોમાં પણ ફરક જોવા મળે છે.)

નવકારમંત્રનાં નીચેનાં આઈ પદનું ધ્યાન ધરવાથી આઈ સિદ્ધિઓ પ્રાપ્ત થાય છે એમ શાસ્ત્રકારો જણાવે છે :

- (૧) નમો – અણિમા સિદ્ધિ.
- (૨) અરિહંતાણ – મહિમા સિદ્ધિ.
- (૩) સિદ્ધાણ – ગરિમા સિદ્ધિ.
- (૪) આયરિયાણ – લઘિમા સિદ્ધિ.
- (૫) ઉબજ્જાયાણ – પ્રાપ્તિ સિદ્ધિ.
- (૬) સંબ્ર સાહૃણ – પ્રાકામ્ય સિદ્ધિ.
- (૭) પંચ નમુક્કારો – ઈશિત્વ સિદ્ધિ.
- (૮) સંગલાણ – વશિત્વ સિદ્ધિ.

(૧) નમો – નમો એટલ નમસ્કાર, નમવાની કિયા. જ્યાં સુધી અહુકારનો ભાર છે ત્યાં સુધી નમાતું નથી. એ ભાર નીકળી જાય છે ત્યારે ભાવપૂર્વક નમવાની કિયા થાય છે. નમવાનો મનોભાવ સૂક્ષ્માતિસૂક્ષ્મ છે.

અણિમા એટલે અજુ ફેટલા થઈ જવાની શક્તિ પ્રાપ્ત કરાવનારી સિદ્ધિ. ‘નમો’ પદનું ધ્યાન ધરતાં ધરતાં અણિમા સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થાય છે.

(૨) અરિહંતાણ – અરિહંત પરમાત્મા પૂજાને પાત્ર ગણાય છે, એટલે કે ઓમનો મહિમા થાય છે. અરિહંત માટે ‘અહત્’ શબ્દ પણ પ્રયોજાય છે. અહંતું એટલે યોગ્યતા ધરાવનાર અથવા મહિમા ધરાવનાર, ‘અરિહંતાણ’ પદનું ધ્યાન ધરવાથી મહિમા નામની સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થાય છે.

(૩) સિદ્ધાણ – આ પદમાં રહેલા ત્રણે અજ્ઞારો ગુરુ છે. વળી સિદ્ધિપદ બધા પદોમાં સૌથી મોટું-ગુરુ છે અને ગૌરવ આપનારું છે એટલે ‘સિદ્ધાણ’ પદનું ધ્યાન ગરિમા નામની સિદ્ધિ આપનારું છે.

(૪) આયરિયાણ – આચાર્ય ભગવંતો સમસ્ત વિશ્વના જીવોને ઉપદેશ આપવાને યોગ્ય છે. એટલે આચાર્ય ભગવંતો આગળ સમસ્ત જગત લધુ છે. પોતાનામાં લધુતાનો ભાવ ધારણ કર્યા વગર આચાર્યનો ઉપદેશ અહંકાર થઈ શકતો નથી. એટલે ‘આયરિયાણ’ પદનું ધ્યાન ધરવાથી લવિમા નામની સિદ્ધિ પ્રગટ થાય છે.

(૫) ઉવજ્જાયાણ – ઉવજ્જાય શબ્દ ઉપ, અધિ અને આય એ ત્રણ શબ્દનો બનેલો છે. ઉપ એટલે પાસે, અધિ એટલે અંતઃકરણ અને આય એટલે પ્રાપ્તિ અથવા મેળવવું. ઉપધ્યાય પાસે સિદ્ધાંતનું અધ્યયન કરવાથી શુતર્ણાનાનો લાલ થાય છે. એટલે ઉવજ્જાયાણ પદનું ધ્યાન ધરવાથી ‘પ્રાપ્તિ’ નામની સિદ્ધિ મળે છે.

(૬) સવ્વ સાહૂણ – સાહુ એટલે સાહુ એટલે સારા, ભલા. સાહુઓ પોતે પૂર્ણકામ (પૂર્ણ સંતોષી) હોય છે અને બીજાઓની છચ્છાઓને કે કાયોને સફળ કરી આપવામાં સહાયભૂત થાય છે. એટલે સવ્વ સાહૂણ પદનું ધ્યાન ધરવાથી ‘પ્રાકાર્ય’ નામની સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થાય છે.

(૭) પંચ નમુક્કારો – પંચપરમેષ્ઠિનું સ્થાન સર્વોત્તમ છે. તેઓ જગતના જીવોને માટે સ્વામી જેવા ગણાય છે. એટલે ‘પંચ નમુક્કારો’ પદના ધ્યાનથી ‘ઈશિત્વ’ નામની સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થાય છે.

(૮) મંગલાણ – સર્વ મંગલોમાં ઉત્કૃષ્ટ મંગલ તે ધર્મ છે. ધર્મની સાચી આરાધના કરનારને સર્વ પ્રકારની અનુદૂળતાઓ પ્રાપ્ત થાય છે. અને બીજા જીવો પ્રેમથી તેમને વશ થઈને રહે છે, તથા તેમની આજ્ઞા ઉઠાવવા તત્ત્વર

બને છે. એટલે મંગલાણ પદનું ધ્યાન ધરવાથી 'વશિત્વ' નામની સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થાય છે. વશિત્વ એ આઠમી સિદ્ધિ છે અને મંગલની સંખ્યા પણ આઠના ગણાવાય છે. અષ્ટમંગલ એટલા માટે જ કહેવાય છે. એટલે 'વશિત્વ સિદ્ધિ' 'મંગલાણ' સા�ે સંખ્યાની દર્શિએ પણ અનુરૂપ ગણાય છે.

આમ નવકારમંત્રમાં આઠ સંપદાઓ રહેલી છે અને એ મહામંત્રની આરાધના નિર્મળ ચિત્તથી પૂરી નિષ્ઠા અને ધ્યાનથી એકાશ્રતાપૂર્વક કરનારને આઠ સિદ્ધિ અપાવનાર છે એમ શાસ્ત્રકારોએ કહ્યું છે.

સર્વ મંત્રોમાં નવકારમંત્રનું સ્થાન એટલા માટે જ સર્વોપરી છે.

